

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2005-150-0161
Dok.: AKJ41063

Besvarelse af spørgsmål nr. 26 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Hvilke oplysninger kan ministeren give om fodboldklubbers betaling for politiets bistand i forbindelse med afvikling af fodboldkampe i andre lande, herunder i England?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Justitiedepartementet i Sverige, Bundesministerium der Justiz i Tyskland, Home Office i England og Det Kongelige Justits- og Politidepartement i Norge.

Justitiedepartementet i Sverige har oplyst følgende:

”Inom ramen för polisens grundläggande uppgift att förebygga och utreda brott ingår ordningshållning som en väsentlig del.

I samband med ordningshållning vid arrangemang som t.ex. demonstrationer, konferenser, konserter och idrottsevenemang som drar mycket deltagare och publik och därmed kräver viss medverkan från polisen kan polisen i vissa fall begära ersättning för sina merkostnader om arrangören är vinstdrivande. Polisens arbete handlar i dessa fall om att stödja arrangören i dennes ansvar att hålla ordning inne på arenan eller området. Det vanliga är dock att arrangören anlitar annan personal i form av ordningsvakter och publikvärdar för att upprätthålla ordningen på och invid arrangemanget.

I den mån polisen kan begära ersättning från arrangören berör det den personal som finns vid och inne på arenan eller området. Så fort man går utanför dess omedelbara närhet är det inte ett ansvar för arrangören att finansiera polisens verksamhet. Då är det samhällets uppgift att upprätthålla den allmänna ordningen, även i de fall en ordningsstörning kan förväntas uppkomma som en direkt följd en

anordnad tillställning av något slag. Det är också här som merparten av polisinsatserna görs, t.ex. längs vägen till anslutande kollektivtrafik och på dess stationer.”

Bundesministerium der Justiz i Tyskland har oplyst følgende:

”Sådanne refusionsordninger findes hidtil ikke hverken på forbunds- eller delstatsplan.

Principielt falder det ind under de tyske delstaters administrative kompetence at garantere offentlig sikkerhed og orden, artikel 30 og 83 i den tyske forfatning. I overensstemmelse hermed er det ligeledes delstaterne, som afholder udgifterne i forbindelse hermed, jf. artikel 104a i den tyske forfatning. Med henblik på at opnå refusion af omkostninger til politiets indsats for afværgelse af fare skulle den pågældende delstatslovgiver indføre tilsvarende bestemmelser i sin lovgivning vedrørende politi, omkostninger og gebyrer (lovgivningskompetence i medfør af artikel 30 og artikel 70 i den tyske forfatning).

For indførelse af tilsvarende bestemmelser vedrørende afholdelse af omkostninger gøres altid gældende, at det på baggrund af den anspændte budgetsituation ikke kan forsvares, at de for en dels vedkommende enorme omkostninger i forbindelse med politiets indsats ved store arrangementer fuldstændig skal afholdes af statskassen, især da sådanne begivenheder indbringer betydelige fortjenester til arrangørerne.

Over for dette gøres gældende, at statens generelle garanti for den offentlige sikkerhed ved hjælp af skattemidler samt kravet om, at de foranledigede administrative ydelser skal kunne henregnes til individuelle forhold, udelukker, at der foreskrives alt for bredtfaavnende lovmæssige forpligtelser til at afholde omkostninger. Desuden ville det med henblik på den forfatningsretlige beskyttelse af liv, førlighed og ejendomsret være uansvarligt at gøre en garanti heraf afhængig af ydelser fra storarrangørers side. I øvrigt har disse allerede – i egen interesse – ydet betydelige supplerende bidrag til, at der ikke opstår forringelser for publikum.

På de regelmæssige møder for de tyske delstaters indenrigsministre har man i løbet af 1990'erne gentagne gange beskæftiget sig med dette emne. Der blev blandt andet nedsat en arbejdsgruppe, der skulle vurdere fortsat gebyrfrihed for indsats af polititjeneste.

I arbejdsgruppens rapport af 17. februar 1995 anses det for værd at overveje at indføre en refusionspligt for de omkostninger i forbindelse med politiets indsats, der påløber i forbindelse med arrangementer, der har til formål at opnå en fortjeneste, såfremt det ikke drejer sig om arrangementer af religiøs, videnskabelig, uddannelsesmæssig eller anden art, der er værd at støtte. Det anses ganske vist for at være en forudsætning, at der hersker bred konsensus blandt delstaternes indenrigs- og finansministre (der i bystaterne Hamburg, Bremen og Berlin hedder senatorer), da der i øvrigt ville opstå konkurrencemæssige ulemper, der ikke er rimelige, for de delstater, der indførte tilsvarende bestemmelser i deres love vedrørende hen-

holdsvis politi og omkostninger og gebyrer. Man er endnu ikke kommet frem til en sådan konsensus.

Det tilsvarende beslutningsforslag, der var fremsat af delstaten Baden-Württemberg, blev ikke optaget til beslutning på indenrigsministrenes møde den 18./19. maj 1995. Et beslutningsforslag fra Hamburg på indenrigsministrenes møde den 7./8. maj 1998 gående ud på, at de kommercielle arrangører skulle afholde en rimelig del af omkostninger til politi, blev efter en drøftelse afvist på indenrigsministrenes møde, således at delstaterne hidtil ikke har kunnet blive enige om en fælles fremgangsmåde.”

Home Office i England har oplyst følgende:

”The power of the police service to recover the cost of some policing provided at football matches derives from Section 25(1) of the Police Act 1996. This section of the Act specifies that:

”25. – (1) The chief officer of police of a police force may provide, at the request of any person, special police services at any premises or in any locality in the police area for which the force is maintained, subject to the payment to the police authority of charges on such scales as may be determined by that authority.”

What constitutes special police services is not further defined in the Act and guidance on this point is based on case law. It is important to note that there must be a request for special police services, usually by the event organiser. It is then for the chief officer of the force concerned to decide whether he is able and willing to provide the services requested. In doing so, the chief officer will take into account the level of resources required and those available.

In relation to football matches, the recovery of costs by the police service is generally limited to costs arising from policing provided within the boundaries of a football stadium. Policing of public roads outside the stadium is generally regarded as part of normal police business.

The Home Office expects that where charges are made, they should recover the full cost of the services provided. The following link should take you to a Home Office Circular (42/99) which covers all football related legislation then current and includes guidance on calculating charges.

[http://www.knowledgenetwork.gov.uk/HO/CircularsOld2.nsf/0/C2E4E778B6512F6D80256FE100571E5F/\\$file/Home%20Office%20Circular%20042%20-%201999.pdf](http://www.knowledgenetwork.gov.uk/HO/CircularsOld2.nsf/0/C2E4E778B6512F6D80256FE100571E5F/$file/Home%20Office%20Circular%20042%20-%201999.pdf)

Also of interest may be the following. This link to the website of the Association of Chief Police Officers (ACPO) should take to some guidance ACPO produced last year on calculating costs for a range of events, not just football.

http://www.acpo.police.uk/asp/policies/Data/charging_meth_website_v1_publish_27x06x05.doc

In practice, the charges levied may not always recover full costs of services provided. In some cases this will be because the police authority for the area may take into account concerns about the ability of a football club to pay (the greatest need for policing may not be at the wealthiest clubs), or other benefits derived from the club's activities. For example, many football clubs have programmes to engage young people in sport, or to support other programmes of benefit to the community."

Der vedlægges kopi af Home Office circular "Guidance on Football Related Legislation" og The Association of Chief Police Officers of England, Wales & Northern Ireland's "Guidance on Charging for Police Service".

Det Kongelige Justits- og Politidepartement i Norge har opplyst følgende:

"I Norge har politiloven (lov av 04.08.1995 – Lov om politiet) bestemmelser om dette i § 25. Særlig politioppsyn ved allment tilgjengelige arrangementer.

Når det av ordensmessige grunner er påkrevd med særlig polititilsyn ved allment tilgjengelige sammenkomster eller tilstelninger, for eksempel offentlig dans, fester, konserter, festivaler, forestillinger, idrettsstevner og lignende, kan arrangøren pålegges helt eller delvis å dekke utgiftene til dette oppsynet. Det kan kun kreves dekning for utgifter til særskilt politioppsyn som utføres i umiddelbar tilknytning til arrangementet og som tidsmessig står i direkte forbindelse med avvikling av arrangementet.

Siste punktum om at det kun kan kreves dekning for utgifter til særskilt politioppsyn som utføres i umiddelbar tilknytning til arrangementet og som tidsmessig står i direkte forbindelse med avviklingen av arrangementet, ble tilføyet ved lov av 2. juli 2004 nr. 60, jfr. Ot.prp. nr. 61 (2003-2004) s. 30-31 og Innst. O. Nr. 86 (2003-2004) s. 7.

Politiloven § 25 regulerer således politiets adgang til å pålegge arrangører helt eller delvis å dekke utgiftene til særlig politioppsyn, som f.eks. ved større fotballarrangementer. Dette gjelder betaling for ekstra politioppsyn når slikt oppsyn er nødvendig av ordensmessige grunner. Kravet om refusjon omfatter kun utgifter til oppsyn i arenaen eller lokalet og i den umiddelbare nærhet. Mer avledede følger, som for eksempel regulering av økt trafikk over et større område som berøres, faller utenfor.

I rundskriv av 25. juli 1997 fra departementet er det presisert at refusjonsadgangen er begrenset til å gjelde utgifter som knytter seg til ordensrelaterte oppgaver i forbindelse med arrangementet. På bakgrunn av en klagesak hadde departementet nektet politiet å ta refusjon for utgifter til mannskaper som var innkalt for å drive narkotikaspaning under et arrangement. Det fremgår videre, at i de tilfellene hvor

det jevnlig, for eksempel på samme tid hvert år, holdes arrangementer som vil kreve særskilt politioppsyn, bør det tas hensyn til dette ved politiets planlegging av virksomheten. Tjenesten bør her legges om for det aktuelle tidsrommet, og politiet bør vurdere slike løsninger før det fremsettes krav om refusjon overfor arrangøren.

Det er politiet som avgjør om det er nødvendig med særlig politioppsyn. De polititjenestemennene som utfører dette vaktholdet står under ordinær ledelse av politiet og har ikke noe arbeidsforhold til vedkommende arrangør.”